

PODOBENSTVÍ O ROZSÉVAČI

Sada plakátků s textem

Mt 13,3b-9.18-23

^{3b}Jeden rozsévač vyšel rozsévat. ⁴A jak rozséval, padla některá zrna na okraj cesty; přiletěli ptáci a sezobali je. ⁵Jiná padla na kamenitou půdu, kde neměla mnoho prsti; hned sice vzklíčila, protože neležela v zemi hluboko, ⁶ale když vyšlo slunce, spálilo je, takže uschla, protože nezapustila kořeny. ⁷Jiná zrna zase padla do trní: trní vzešlo a udusilo je. ⁸Jiná však padla na dobrou půdu a přinesla užitek: některá stonásobný, jiná šedesátinásobný, jiná třicetinásobný. ⁹Kdo má uši, slyš!

¹⁸Vy tedy poslyšte, jaký je smysl podobenství o rozsévači. ¹⁹Když někdo slyší slovo o Božím království a nechápe, přijde ten Zlý a obere ho o to, co bylo v jeho srdci zaseto: to je ten, u kterého bylo zaseto na okraj cesty. ²⁰Na skalnatou půdu bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší a hned ho s radostí přijímá, ²¹ale nemá v sobě kořen a je nestálý. Když pak pro to slovo nastane soužení nebo pronásledování, hned odpadne.

²²Do trní bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší, ale světské starosti a záliba v bohatství slovo udusí, takže zůstane bez užitku.

²³Do dobré půdy bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší a chápe, takže přináší užitek; a vydá jeden stonásobný, druhý šedesátinásobný, jiný třicetinásobný.

Mk 4,3-9.14-20

³Slyšte! Jeden rozsévač vyšel rozsévat. ⁴A jak rozséval, padlo některé zrno na kraj cesty; přiletěli ptáci a sezobali ho. ⁵Jiné padlo na kamenitou půdu, kde nemělo mnoho prsti; hned sice vyklíčilo, protože neleželo v zemi hluboko, ⁶ale když vyšlo slunce, spálilo ho, takže uschlo, protože nezapustilo kořeny. ⁷Jiné zrno padlo do trní; trní vzešlo a udusilo ho, takže nepřineslo plody. ⁸Jiné však padlo na dobrou půdu, vzešlo, rostlo a přineslo užitek: některé třicetinásobný,

jiné šedesátinásobný, jiné stonásobný. ⁹A řekl: Kdo má uši k slyšení, slyš!

¹⁴Rozséváč rozsévá slovo. ¹⁵Těmi na okraji cesty, kde se slovo rozsévá, se rozumějí ti, kteří ho slyší, ale hned přijde satan a obere je o slovo do nich zaseté. ¹⁶Podobně je tomu u těch, kde se rozsévá na skalnatou půdu: když to slovo slyší, hned ho s radostí přijmou, ¹⁷ale nemají v sobě kořen, jsou nestálí. Když pak pro to slovo nastane soužení nebo pronásledování, hned odpadají. ¹⁸U jiných se rozsévá do trní: ti slovo slyší, ¹⁹ale světské starosti, záliba v bohatství a všelijaké jiné vzniklé touhy slovo udusí, takže zůstane bez užitku.

²⁰Těmi pak, u nichž je zaseto do dobré půdy, se rozumějí ti, kteří slovo slyší a přijímají a přinášejí užitek: třicetinásobný, šedesátinásobný i stonásobný.

Lk 8,5-8.11-15

⁵Jeden rozséváč vyšel rozsévat. A jak rozséval, padlo některé zrna na okraj cesty; bylo pošlapáno a ptáci ho sezobali. ⁶Jiné padlo na skálu; vzrostlo sice, ale pak uschlo, protože nemělo vláhu. ⁷Jiné zrna padlo do trní; trní vzrostlo zároveň s ním a udusilo ho. ⁸Jiné padlo na dobrou půdu; vzrostlo a přineslo stonásobný užitek. A důrazně prohlásil: Kdo má uši k slyšení, slyš!

¹¹Toto podobenství znamená: Semeno je slovo Boží. ¹²Na okraji cesty, to jsou ti, kdo ho vyslechnou, potom však přichází ďábel a bere jim to slovo ze srdce, aby neuvěřili a nebyli zachráněni. ¹³Na skále, to jsou ti, kdo s radostí slovo přijmou, když ho slyší, nemají však kořen; na chvíli uvěří, ale v době pokušení odpadají. ¹⁴Co padlo do trní, to jsou ti, kdo ho vyslechnou, ale pak jdou a dusí ho starostmi, bohatstvím a požitky, takže nedozrají k užitku. ¹⁵Co je pak v dobré půdě, to jsou ti, kdo to slovo vyslechli a uchovávají ho v dobrém a upřímném srdci a s trpělivostí přinášejí užitek.

